

Ζάκυνθος, 6/9/2021

Άγευστοι Έκκλησιαστικῆς Δεοντολογίας

Προσπάθησα νά τό ξεπεράσω ἀλλά τά ἀκόμη κυκλοφοροῦντα στήν μικρή μας κοινωνία, μέ ἀναγκάζουν νά ἀπαντήσω στά σχετικά ἐρωτήματα.

Τόν προηγούμενο μήνα ἐκοιμήθη μία συντοπίτισσά μας, μητέρα κληρικοῦ ἐκ Ζακύνθου στόν ὅποϊον ἀπαγορεύεται κάθε συμμετοχή σέ ιερατικές πράξεις στήν Μητρόπολη τοῦ νησιοῦ μας.

Πέντε μητροπολίτες ἔφθασαν στό νησί γιά τήν ἐξόδιο ἀκολουθία τῆς «ιερομήτορος», χωρίς νά λάβουν ὑπόψη τους, οὔτε τήν ἀπαγόρευση ιεροπραξίας τοῦ κληρικοῦ, οὔτε ὅτι δέν πῆγε στόν οἰκεῖο Ποιμέναρχη νά τόν παρακαλέσει καί μέ ταπείνωση νά ζητήσῃ τήν εὐχή του. Ἄραγε δέν κατάλαβαν τήν ἀναχώρηση, τό πρωί τῆς ἐξοδίου, ἀπό τό νησί τῶν τριῶν ἐντοπίων Ἀρχιερέων; Γιατί ἔφυγαν;

Ὁ λαός λέει: «Μέ ὅποιον δάσκαλο καθήσεις, τέτοια γράμματα θά μάθεις».

Οἱ ἐμπνευστές τῆς ἀνάρμοστης σχέσης καί παρουσίας εἶναι συμμαθητές τῆς Μεγάλης Καισαρικῆς Σχολῆς.

Λυπηρόν ὅτι κάποιοι ἀπ' αὐτούς ἔγιναν κομπάρσοι τῆς ἀποτυχημένης ἐπίδειξης στήριξης στόν συμμαθητή τους, γιά νά ἐπιβεβαιώσουν τήν λαϊκή ρήση : «ὁμοιος ὁμοίῳ ἀεὶ πελάζει».

